23/07/2021

Εορτασμός του Αγίου Φωκά στην Κολοκύθα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Την Πέμπτη 22 Ιουλίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος, συνοδευόμενος από Κληρικούς της Ιεράς Μητρόπολης Πέτρας και Χερρονήσου, μετέβη με πλοιάριο από την Ελούντα, στην νήσο Κολοκύθα και στο εκκλησάκι του Αγίου Φωκά, όπου χοροστάτησε κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό, που τελέσθηκε επί την Εορτή του Αγίου ιερομάρτυρος Φωκά, Επισκόπου Σινώπης.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Στο κήρυγμά του προς το εκκλησίασμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ανέφερε: «*Όπου και να κοιτάξει κανείς, σε κάθε τόπο, σε κάθε σημείο της γης, ιδιαιτέρως όμως στην ευλογημένη επαρχία μας, δίδεται σε όλους μας ευκαιρία και αφορμή να δοξολογήσουμε τα μεγαλεία του Θεού, ο οποίος με τόση σοφία κατεσκεύασε τον κόσμο και δημιούργησε τα πάντα επί της γης. Ευρισκόμενοι όλοι εμείς σήμερα στο ανατολικότερο σημείο της εκκλησιαστικής μας περιφέρειας, στη νήσο Κολοκύθα, ερχόμαστε να γίνουμε προσκυνητές σε αυτό το λιτό και απέριττο εκκλησάκι, που οι προπάτορές μας έχτισαν επάνω στα θεμέλια αρχαίου ναού και το αφιέρωσαν στον* ***Άγιο ιερομάρτυρα Φωκά, Επίσκοπο Σινώπης του Πόντου***.

Ο Άγιος Φωκάς *είναι ένας από τους γνωστότερους και αγαπητούς Αγίους της Εκκλησίας όχι μονάχα στην Κρήτη, αλλά και σε ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο και σε ολόκληρη την Ορθοδοξία. Έζησε στα τέλη του 1ου και στις αρχές του 2ου μ.Χ. αιώνα. Γεννήθηκε, μεγάλωσε και μαρτύρησε επί αυτοκράτορος Τραϊανού σε μια μεγάλη και ιστορική πόλη του Πόντου, την Σινώπη, όπου και αξιώθηκε να γίνει επίσκοπος.*

Εκείνο για το οποίο διακρίθηκε, όπως και όλοι οι μάρτυρες, είναι το θάρρος και η παρρησία με την οποία ομολόγησε τον αληθινό Θεό απέναντι στους απίστους, στους ειδωλολάτρες και η παρρησία της ομολογίας του αληθινού Θεού. Με την ίδια παρρησία κήρυξε τον Χριστό και βοήθησε τους ανθρώπους ***να βαπτισθούν στο Όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος****.*

Τόση πολλή ήταν η αγάπη του για τα πλάσματα του Θεού που πριν ακόμη χειροτονηθεί, ***με κάθε τρόπο βοηθούσε τους αδυνάτους, ελεούσε τους πτωχούς, βοηθούσε τους ασθενείς****. Ο λαός που είχε επωφεληθεί από το σπουδαίο φιλανθρωπικό του έργο ήταν εκείνος που τον εξέλεξε Επίσκοπο στον τόπο του. Εξαιτίας της πολλής αγάπης που έδειχνε προς τους ανθρώπους, ο Χριστός τον αξίωσε και του χαρίσματος της θαυματουργίας.*

Ο Άγιος Φωκάς έχει μια ιδιαίτερη σχέση με τη θάλασσα. Σε παλαιές εικόνες τον βλέπουμε να παρουσιάζεται με κουπί γιατί πολλές φορές έσωσε ναυτικούς από ναυάγια, πολλές φορές βοήθησε τους κυβερνήτες να ξεπεράσουν τους θαλάσσιους κινδύνους και έσωσε από βέβαιο κίνδυνο και θάνατο τους ναυτιλλομένους, αλλά και οποιονδήποτε επικαλούνταν την βοήθεια και τις πρεσβείες του. Λέγεται

μάλιστα ότι ο πρώτος προστάτης των ναυτικών, κατά την δεύτερη βυζαντινή περίοδο, ήταν ο Άγιος Φωκάς.

Σύμφωνα με την παράδοση, ο απάνεμος αυτός κόλπος που βρισκόμαστε σήμερα είναι το πρώτο σημείο στο οποίο ο Νικηφόρος Φωκάς μπόρεσε να δέσει τα καράβια του το έτος 960 μ.Χ., ερχόμενος στην Κρήτη με σκοπό να την απελευθερώσει από τους Άραβες. ***Ο Νικηφόρος Φωκάς*** *όμως, όχι μόνο απελευθέρωσε το νησί από τους κατακτητές, αλλά* ***κήρυξε και τον Χριστιανισμό****. Μαζί με τους στρατιώτες του έφερε και μεγάλους Αγίους και Οσίους, οι οποίοι όργωσαν απ' άκρη σ' άκρη το νησί μας για να κηρύξουν πάλι το Χριστό και να επαναφέρουν το λαό στην Ορθόδοξη Πίστη.*

Επί τη αναμνήσει της παρουσίας του Νικηφόρου Φωκά στην περιοχή κτίσθηκε λοιπόν αυτός ο ναός, ο οποίος κατά την πορεία των αιώνων χάθηκε· όμως δεν λησμονήθηκε. Στις αρχές της δεκαετίας του '80 ***οι ευλαβείς άνθρωποι της περιοχής της Ελούντας*** *ξεκίνησαν και ολοκλήρωσαν τις εργασίες ανοικοδόμησής του, ώστε να μπορούμε εμείς να ερχόμαστε σήμερα εδώ για να τιμήσουμε τον Άγιο Φωκά και να απολαύσουμε τα μεγαλεία και τα κάλλη του Θεού».*

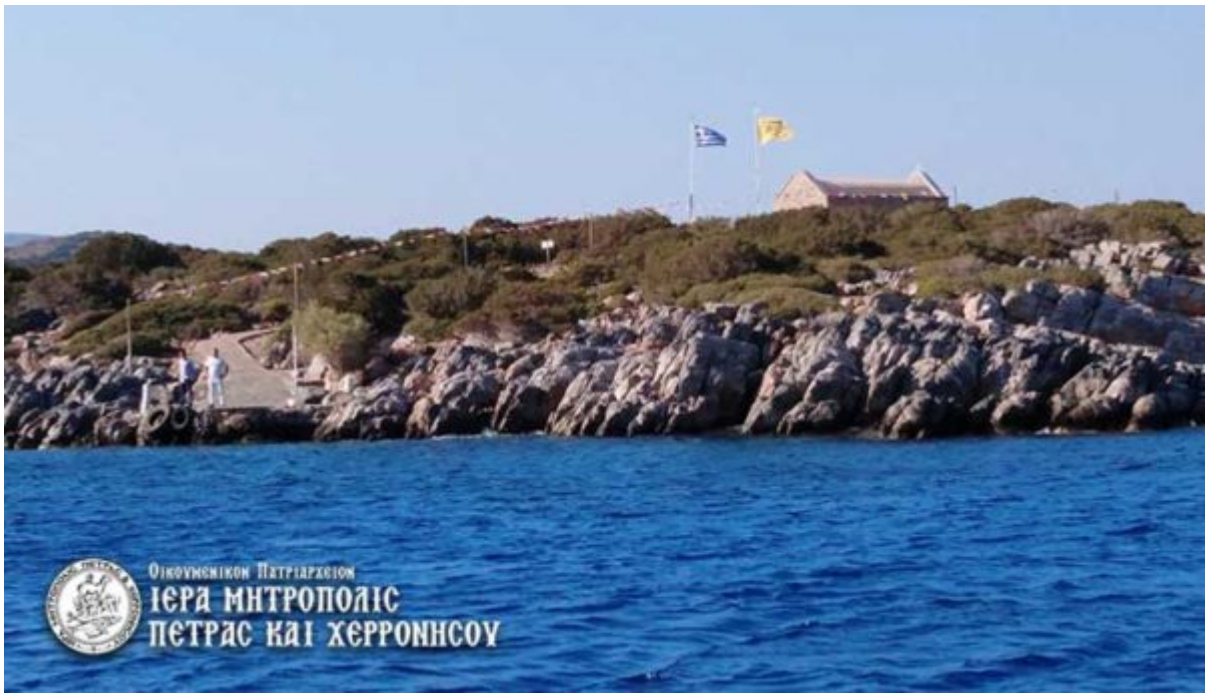

Ο Σεβασμιώτατος έκλεισε την ομιλία του, λέγοντας: «Να προσευχηθούμε και να υποσχεθούμε σήμερα στον Άγιο Φωκά ότι ***θα προσπαθήσουμε να παραμείνουμε στέρεοι και σταθεροί στην Ορθή Πίστη, στην Πίστη των πατέρων μας, στην Πίστη προς τον αληθινό Θεό****. Και αν δεν μπορούμε να επιτύχουμε τα πολλά και μεγάλα κατορθώματα των Αγίων –το θάρρος, την παρρησία, την ομολογία, την άθληση και τα μαρτύριά τους– τουλάχιστον να αγωνιζόμαστε ώστε να αποκτήσουμε τη δική τους μετάνοια.*

Με σύνεση και αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο θα πρέπει να συνειδητοποιούμε τα σφάλματά μας, να αντιλαμβανόμαστε ποιες πράξεις μας είναι διαφορετικές από το Θέλημα του Θεού και το Ευαγγέλιό Του, διότι μόνο τότε θα μπορέσουμε να τις διορθώσουμε και να βαδίζουμε τοις ίχνεσι και τοις βήμασι των Αγίων της Εκκλησίας μας».